

Huius prima voluminis cōti-
nētia pstringit sub cōpendio.

Hic enim rationis ordo postulat. vt q̄
in primo libro de inexplicabili misse-
rio summe trinitatis in refragibili san-
ctorum attestatione aliquid diximus.
ac deinde in secundo libro condicionis
rerum ordinē hominisq; lapsum subcer-
tis auctoritatis regulis insinuauimus.
de eius repatione per gratiā mediatō-
ris dei et hominūz p̄sēlita. atq; huma-
nē redemptionis sacramentis q̄bus cō-
tritiones hominis alligant ac vulnera
peccatorū curantur p̄sequenter in ter-
tio et in quarto libro disseramus vt sa-
maritanus ad vulneratū medicus ad ī-
firmum gr̄a ad miserum accedat.

Incipit tabula tercij libri.

Quare filius car-

nē assumpsit. non pater vel spūs sanctus
Utrūq; pater vel spiritus sanctus potuit
incarnari.

An filius qui tantum carnem accepit a
liquo fecerit quod non pater vel spiri-
tus sanctus.

Quare totā humanam naturā acce-
pit. et quid noīe nature intelligitur

De vnione verbi et carnis mediāte aīa

Q̄ simul assumpsit animā et carnem
verbum nec caro prius est concepta q̄
assumpta.

De carne assumpta qualis ante fuerit
Q̄ nullus est sine peccato hic excepta
virgine.

Quare cristus non fuit decimatus in a-
braham sicut leui.

Quare caro cristi non dicta est pecca-
trix sed similis.

Quare spiritus sancto tribuat incarna-
tio. cum sit opus trinitatis.

Quare dicatur xp̄s cōceptus et natus
de spiritus sancto.

Quare apostolus dicit xp̄m factum q̄z
nos fatemur natum.

Si persona vel natura assumpsit. et si

natura dei sit incarnata.

An in diuina natura debeat dici caro
facta.

Quare non accepit personam hominis
cum assumerit hominem quod quidā
probare nituntur.

De intelligentia harum locutionū. de
us est homo. deus factus est homo etc.
tres sententias ponit.

Prima est eorum qui dicunt incarna-
tionem hominem quendam ex anima
et carne p̄stitutum. et illum hominē es-
se factum deum. et deum illum hominē
et auctoritates quibus ita esse asserunt
ponit.

Secunda est eorum qui dicunt homi-
nem illum ex tribus substantiis. vel ex
duabus naturis constare. et hunc fatē-
tur vnā esse personam ante incarna-
tionem simplicem tm̄. sed in incarnatō-
nem compositam. et auctoritates qui-
bus se muniunt proponit.

Tercia est eorum qui non solum perso-
nam ex naturis cōpositam negant. sed
etiam aliquē hominem. vel aliquā sub-
stantiam. igit ex anima et carne cōpo-
sitam diffitent. et sic duo illa. s. carnez
et aīa verbo vnita dicunt. vt non ex
illis aliqua substantia vel persona cō-
poneretur. sed illis duobus velut indu-
mento deus vestiret vt mortalibus ocu-
lis appareret q̄ rationem incarnatiōis
secundum habitum accipiant.

Deinde auctoritates inducit quibz hec
sententia roboratur.

Quatuor species habitus distinguunt
Deinde que singulis sententijs aduer-
sari videntur. ponit.

Ex quo sensu dicitur christus predesti-
natus.

Q̄ non debet dici homo dominicus.

An diuina natura dici debeat nata de
virgine.

De gemina natiuitate cristi quibus na-
tus est.

De adoratione exhibenda humanita-
ti cristi.

An cristus secundum q̄ homo sit adop-
tiuus filius.

In psona vel natura predestinata sit.
Utrum cristus sit creatura vel factus
De pfidia et pena arrij.
An homo ille semper fuerit.
An deus aliu sumere potuerit vel ali/
unde q̄ de genere ade.
Si homo ille potuerit peccare. vel nō
esse deus.
Si deus potuerit assumere hominē in
sexu muliebri.
De sapientia et gratia cristi hominis.
an in eis proficere potuerit.
Si anima cristi habuit sapiētiam pa/
rem cū deo. et si omnia sit que deus.
Quare deus non dedit illi anime potē/
tiam omnium. vt sciētiam.
De hominis defectibus quos assump/
sit cristus.
De ppassione et passione timoris vel
tristitie
De quibusdā capitulis hylarij obscu/
ris. quibus acarne cristi dolores passio/
nis submoueri videntur.
De tristitia cristi et eius causa. secūdu
eundem.
An in christo fuerit necessitas patiedī
et moriendi que est defectus generalis
De statibus hominis. et quid cristus
de singulis acceperit.
Si omnis cristi ratio vel volūtas im/
pleta sit.
De voluntate christi secūdu duas na/
turas.
De capitulis quibusdam ambrosij et
hilarij vbi de dubitatione et timore cri/
sti agitur
Si cristus meruit sibi et nobis. et quid
sibi et quid nobis.
Quod a conceptu meruit cristus sibi
idem qđ p passionem.
De eo quod scriptum ē donauit illi no/
men qđ est super omne nomen.
Si cristus sine omī merito habere va/
luit quod merito obtinuit.
De causa passionis et mortis christi.
Qualiter a diabolo et a peccato rede/
mit nos cristus p mortem.
Cur deus homo et mortuus.
Quo a pena nos redemit cristus.

Quomodo penam nostram portauit.
Si solus cristus redemptor vt medi/
tor debet dici.
De mediatore.
Secundum quam naturā sit mediator
Quā alio modo potuit liberare.
Quare isto modo potius.
Qua iustitia sit victus dyabolus
De causa inter deum et hominem et dy/
abolum.
De traditiōe christi facta aiuda. a deo
a iudeis.
Utrum christi passio sit opus dei vel
iudeorum.
Si in christi morte seperata fuit anima
vel caro a verbo.
Qua ratione dicitur cristus mortuus
vel passus.
Si cristus in morte fuit homo.
Si cristus vbicumq; est sit homo.
Si cristus vbiq; totus est. sed non to/
tum. vt totus est homo vel deus s; nō
totum
Si ea que dicuntur de deo vl filio dei
possunt dici de homine illo. vel de filio
hominis
Si cristus habuit fidem et spem vt ca/
ritatem.
Quid sit fides.
Quot modis dicitur fides.
Quid sit credere deum vel deo vel in
deum.
De informi qualitate mētis que i ma/
lo christiano est.
Quomodo dicatur vna fides
Quā fides est de his que videntur ppe
ipsa tamen vident ab eo in quo est.
Descriptio fidei.
Quare sola fides dicitur fundamentū
Si petrus habuit fidem passionis quā/
do vidit illum hominem pati
Si alia sciuntur que creduntur
De fide antiquorum.
De fide simplicium.
Que ante aduentū credere sufficiebāt
De fide cornelij.
De equalitate fidei spei et caritatis et
operis.
De spe quid sit.

De quibus sit spes.
Quo differant fides et spes.
Si in xpo fuerint fides et spes.
Si iusti in inferno fidē et spem habuerint
De caritate dei et proximi. que in cristo et in nobis est.
Quid sit caritas.
Si eadem caritate diligenter deus et proximus.
Quare dicunt duo mandata caritatis
De modo diligendi.
De impletione illius mandati. diliges deum ex toto corde.
Quod alterum mandatum. in altero est.
Que caritate diligenda sint.
Si iubemur totum proximum diligere. et nos totos.
Quod in dilectione proximi includitur dilectio angelorum.
Quis sit proximus.
Quibus modis dicitur proximus.
De ordine diligendi. quid prius. quid posterius.
An oēs homines pariter diligendi sint
De gradibus caritatis.
Si melius est diligere inimicos quam amicos.
Si caritas semel habita amittatur.
Quare fides. spes. scientia. dicuntur euacuari. et non caritas. cum et ipsa sit ex parte.
Si cristus ordinem diligendi seruauit quem nos.
De caritate dei.
Quo dicitur deus magis diligere vel minus. hunc vel illum.
Quod dupliciter inspicienda est dilectio dei.
Si quis magis vel minus diligitur a deo vno tempore quam alio.
Si deus ab eterno dilexit reprobos.
De quatuor virtutibus principalibus.
Utrum in xpo fuerint et in angelis sint.
De vitiis earum.
De septem donis spiritus sancti.
Utrum sint virtutes et sint in angelis.
Utrum in cristo fuerint.
De timorū distinctione
De casto. et seruilis. et initiali.

Quo differant castus et seruilis.
Quod timor seruilis et initialis dicitur initium sapientie. sed differenter.
Quo castus timor permanet in eternū.
Si timor pene qui fuit in cristo que fuit in seruilis vel initialis.
De sapientia et scientia. quo differant
In quo differat sapientia ab intellectu
Utrum intellectus et scientia que inter dona numerantur. sint illa que naturaliter habet homo.
De connexionē virtutum que non seperantur. an cuncte virtutes pares sint in quocumque sint.
Quo in caritate tota lex pendet
De decem mandatis quomodo continentur in duobus.
Quare idolum nichil esse in mundo dicitur
Quare in spiritu sancto proprium dicitur fieri remissio peccatorū.
De sensu spirituali et carnali legis.
De furto.
De mendatio.
De triplici genere mendacii.
De septem speciebus mendacii.
Quid sit mendacium.
Quid mentiri.
Quod omne mendacium peccatum sit. siue profit. siue non et quare.
In quibus rebus cum periculo erratur vel non.
De periurio.
An sit periurium quod non est mendacium
De triplici modo periurii.
An iuratio sit malum.
De iuramento quod sit per creaturas.
Que iuratio sit grauior. an quam sit per deum an quam sit per creaturas vel per euangelium
Quid est dicere per deum.
De illis qui iuras per falsos deos.
Quod iuramentum vel promissio contra deum facta non est tenenda.
Si est periurus qui non facit quod incaute iurat.
De illis qui verborum calliditate iurant
De illo qui cogit aliquem iurare.
Quare lex dei comprehendere manum non animam.
Que sit littera occidens.
De legis et euangelii distantia.